

**KARLSKRONA LÄKAREFÖRENINGENS Protokoll fört vid Karlskrona
Läkareförenings 1447:e sammankomst á Sjöofficersmässen, Karlskrona den 4:e maj
2023**

Ordförande Anders Ekström förklarar mötet öppnat. Föregående mötesprotokoll uppläses och godkännes.

Denna kväll gästas vi av Rolf Ahlzén, psykiater och docent inom medicinsk humaniora. Rolf är ledande inom organisationen "Rätten till en värdig död" och kvällens föreläsningssämne är dödshjälp. Rolf är den första som får prova vår nya tekniska utrustning, en så kallad mygga med tillhörande högtalare.

Frågan kring dödshjälp är något Rolf uppger sig ägnat 35 år av sitt liv till att begrunda, studera och diskutera med kollegor. Han inleder föreläsningen med att berätta att han tycker både för- och motsidan har mycket goda argument men berättar att han kommit fram till att han själv är för dödshjälp, eller eutanasi vilket är termen Rolf föredrar att använda.

Vi får höra hur man runt om i världen legaliserat eutanasi genom tre exempel på modeller med stora fundamentala skillnader. Dessa är Oregonmodellen, Beneluxmodellen i Nederländerna samt organisationer likt Dignitas i Schweiz. Oregonmodellen, som flest länder tagit efter, ställer krav på att patienten måste ha en terminal sjukdom vars prognos har dödlig utgång inom 2 år, vara över 18 år och bedömas vara beslutskompetent. De två andra modellerna kräver inte att patienten har en terminal sjukdom utan accepterar att patienten har ett outhärdligt lidande. Beneluxmodellen har fått kritik för att deras åldersgräns är 15 år med båda föräldrarnas godkännande. Dignitas och liknande organisationer får ofta kritik för den höga kostnaden, vilken kan vara upp till 200 tusen svenska kronor.

Internationellt ses en ökad acceptans och allt fler länder legaliserar eutanasi. Det som började i Nederländerna på 80-talet ser vi nu även i 17 delstater USA, Kanada, Nya Zeeland, Spanien och Colombia. Även Sverige verkar följa efter i denna opinionsändring, 80% av vår befolkning är positiva till införandet av eutanasi. För tre år sedan tillfrågades läkarkåren, där 41 % var för, 34 % var emot och resten osäkra. Majoriteten av de som var för var yngre.

Vidare får vi höra de starkaste argumenten emot eutanasi. Motsidan anser att om vi tillåter eutanasi finns det risk att det blir ett sluttande plan, där det blir alltmer accepterat att sjukvården tar liv. Ett annat argument är att vår roll som läkare skulle bli otydlig, då vi i ena stunden är dödsänglar för att sedan rädda liv. Slutligen är att det är svårt att bedöma någons förmåga att ta rationella beslut. För att bemöta motsidans argument presenteras de tyngsta

argumenten för. Först ut är att vi via palliativregistret vet att det finns människor som lider oerhört sin sista tid i livet. Nästa argument är att inte i första hand se det som ett uttryck för den sjukes självbestämmande utan som en akt av barmhärtighet, i linje med läkaryrkets etiska fundament. De som är för tycker att man ska följa utvecklingen i världen, och om befolkningen vill ha möjlighet till att bestämma över sin egen död bör de få det.

Avslutningsvis får vi en uppdatering om läget i Sverige idag. Nuvarande sjukvårdsminister är emot att starta en utredning avseende legalisering av eutanasi. Läkarförbundet, som tidigare varit emot en utredning, har svängt i frågan och är nu för. Det finns en grupp riksdagsledamöter som driver frågan i Riksdagen. Hur detta kommer fortsätta är svårt att säga då frågan kan behandlas via två olika kanaler, antingen den juridiska eller den politiska.

Efter avslutat föredrag får Rolf frågor från såväl palliativmedicinare som kirurger och psykiater. Ämnet har väckt tankar om både den egna specialiteten och om samhällets utveckling. Därefter avnjuts en trevlig middag tillsammans.

Vid protokollet
Sekreterare Jenny Ljungberg